

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Lad mig dø, naar jeg dog ej kan leve

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 531. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann08tom-shoot-idm139873597595152/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Os noget menneskeligt vederfares;
 Hvor vilde da Farvellet frejdigt lyde,
 Den Afsked, som vi Livet vilde byde,
 Den Sang til Ungdomsblodets friske Minde:

Min Vin — min Kaarde — og min Elskerinde!

Ak nej! Vor Vin — den taaler ingen mer,
 Og taales den, saa gi'r den ingen Latter.
 Og Kaarden — bæres kun af Officer;
 Og Elskerinder — gives ikke fler,
 Nu da vi støt til Borger-Dyden skatter!
 Og dog! min Sang! spring op fra Hjertets Sæde,
 Løft Dig, beaandet under Purpurvæde,
 Og proklamér — for døde som for blinde:

„Min Vin — min Kaarde — og min Elskerinde!“

Lad mig dø — naar jeg dog ej kan leve.

Lad mig dø — naar jeg dog ej kan leve,
 Leve paa Højden med det, som jeg højest tilbeder!
 Hvad er vel Løfter og Eder?
 Mundsvejr og Ord i det tomme.
 Lad mig forgaa, før min Kærligheds Højtid er omme!

Nej, det er fejgt; — man kan leve,
 Leve paa Højden med det, som man højest tilbeder,
 Ej gennem Løfter og Eder,
 Mundsvejr og Ord i det tomme:
 Elskov kan leve, om ogsaa dens Vaartid er omme!

Elskede! Bladene drysser;
 Ser Du de to, som har rødt sig i Fællig et Leje!
 Fælles om Mindernes Eje,
 Frugtstøvets Vaarnætter ømme,
 Tvungen til Kyskhed de veksler dog Kys end i Drømme.

Sansernes Brus kan forstumme,
 Blodet kan sagnes sit Løb, som en Bæk gennem Lunden,
 Kysset, som duftsvangrer Munden,
 Kan i sin Blomsterkalk falme:
 Hjertet dog nynner i Høst-Takt sin Sommerdags Salme.
